

Mở Ra Tờ Nhật Trình

Khi anh nói "anh mệt", anh thấy em không vui. Ngày hôm qua, qua rồi, hôm nay anh còn mệt...anh không muốn nói miết / thôi làm thình cho yên! Em nở nụ cười duyên. Đẹp làm sao! Con gái! Anh mong em mãi mãi / là người đẹp của anh...như lá của cây xanh, như là gành của thác, như là những tiếng hát / ru rừng xưa núi xưa...

Em à, anh vẫn mơ / đưa em ra bờ suối. Hai cái chân em duỗi, nước chảy mãi không ngừng, hoa nở mãi mùa Xuân, tóc em choàng Nguyệt Quế. Những cảnh sương đọng lệ / là bình minh bắt đầu / ngày không biết về đâu / không nghĩ gì mưa nắng...

Tình Yêu là thầm lặng, chỉ trao nhau cái nhìn.
Tình Yêu là thiên thanh, thiên thu mây trắng quyện.
Tình Yêu là cái miệng, hôn một miếng, coi nào...
Tình Yêu là chiêm bao. Như vậy là chiêm bao...

*

Anh không biết làm sao / để thơ anh đẹp tiếp. Nếu mình có duyên kiếp thì thành vợ chồng chẳng? Ờ nhỉ sao mặt trăng, người ta yêu quý đó / chỉ soi vàng cổ độ / chỉ chuyên chở ca dao? Người đưa đồ cắm sào / cầm nghiêng cái bầu rượu / lác mong nghe tiếng nói / của ai đã sang sông...của ai đã theo chồng / năm nàng mười bảy tuổi...

Cầm bầu rượu lên thổi cho mùi rượu gió bay...

"Đêm nay lửa tắt bầu khô rượu

Đời vắng em rồi say với ai?"

Thơ Vũ Hoàng Chương kéo dài / cái dấu than thậm thụt! Người lái đò vuốt vuốt mài đầu điểm tóc sương. Người lái đò dễ thương / có bằng anh không nhỉ?

Cầm dao chém nỗi buồn, nỗi buồn không là sợi chỉ!

Chém đứt dòng lưu thủy...mà sao nước cứ trôi?

Em ơi, anh nói rồi: "Hôm nay anh...thanh thản!". Bài thơ không lãng mạn...nhưng mà nhìn cũng xinh?

Trần Vấn Lệ